

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย” ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผสมผสานกับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยที่การวิจัยเชิงคุณภาพนั้นใช้เพื่อการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทบทวนเอกสาร และจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่เป็นนักวิชาชีพและนักวิชาการด้านการสื่อข่าวหรือสื่อสารมวลชน รวมทั้ง ผู้รับสารทางการเมืองเพื่อนำไปสู่การวางกรอบเบื้องต้นของดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย ตลอดจนใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการจัดสัมมนากลุ่ม ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้สำหรับการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจทัศนคติของผู้สื่อข่าวทั้งในระดับผู้ปฏิบัติงาน หัวหน้าข่าว และบรรณาธิการเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อหาดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยมีดังต่อไปนี้

กระบวนการและขั้นตอนในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีกระบวนการและขั้นตอนดำเนินการ 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นการพัฒนาแนวคิด

- การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าว
- การศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ประกอบการวิชาชีพผู้สื่อข่าวจำนวน 12 ราย โดยยกเป็นผู้สื่อข่าวระดับบริหาร ตั้งแต่หัวหน้าข่าวขึ้นไป จำนวน 6 ราย และผู้สื่อข่าวระดับปฏิบัติการหรือผู้สื่อข่าวสนาม จำนวน 6 ราย นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 6 ราย นักการเมือง จำนวน 6 ราย และผู้รับสารการเมืองที่มีลักษณะเป็นผู้ติดตามข่าวสารทางการเมืองแบบกระตือรือร้น (Active Audience) จำนวน 6 ราย ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็น

วิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย ทำการสังเคราะห์เพื่อสกัดประเด็นและดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยในเบื้องต้นก่อนที่จะนำไปสร้างชุดคำถามในขั้นตอนต่อไป

ขั้นการพัฒนาเครื่องมือ

- นำกรอบดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยเบื้องต้นที่สกัดได้จากขั้นตอนที่หนึ่งมาสร้างนิยามเชิงปฏิบัติการที่ชัดเจน
- สร้างชุดคำถามที่บ่งบอกถึงความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
- ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยขั้นแรกทำการตรวจสอบความตรง (Validity) ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสื่อข่าวหรือการสื่อสารมวลชน ซึ่งในที่นี้ได้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทำการตรวจสอบ โดยเน้นความตรงด้านเนื้อหาและโครงสร้างของดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย จากนั้นทำการปรับแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว
- ขั้นต่อไปทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำเครื่องมือที่แก้ไขปรับปรุงเสร็จแล้วไปทดสอบก่อน (Pre-test) กับบุคลากรที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ซึ่งในที่นี้เลือกกลุ่มผู้สื่อข่าวและผู้รับสารทางการเมืองในกรุงเทพมหานคร รวม 30 ราย จากนั้นจึงนำไปทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นตามแบบของคอนบราซ (Conbrach) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 15.0 ในที่นี้กำหนดค่าความเชื่อมั่น (Alpha) ไว้ที่ 0.75 เป็นอย่างน้อย จึงจะถือได้ว่าเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าวมีความเชื่อถือได้ในระดับสูง

ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล

- นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นดังกล่าวซึ่งได้ทำการปรับแก้ไขจนเสร็จสมบูรณ์แล้วไปแจกจ่ายให้กลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการกรอกข้อมูล
- ติดตามรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

- นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้นจึงนำมาลงรหัสเพื่อที่จะนำรหัสข้อมูลนั้นไปป้อนเข้าสู่โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ในที่นี้ใช้โปรแกรม SPSS for WINDOWS version 15.0
- ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) เพื่อสกัดปัจจัยองค์ประกอบของความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย
- นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาสร้างเป็นตัวร่างดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย

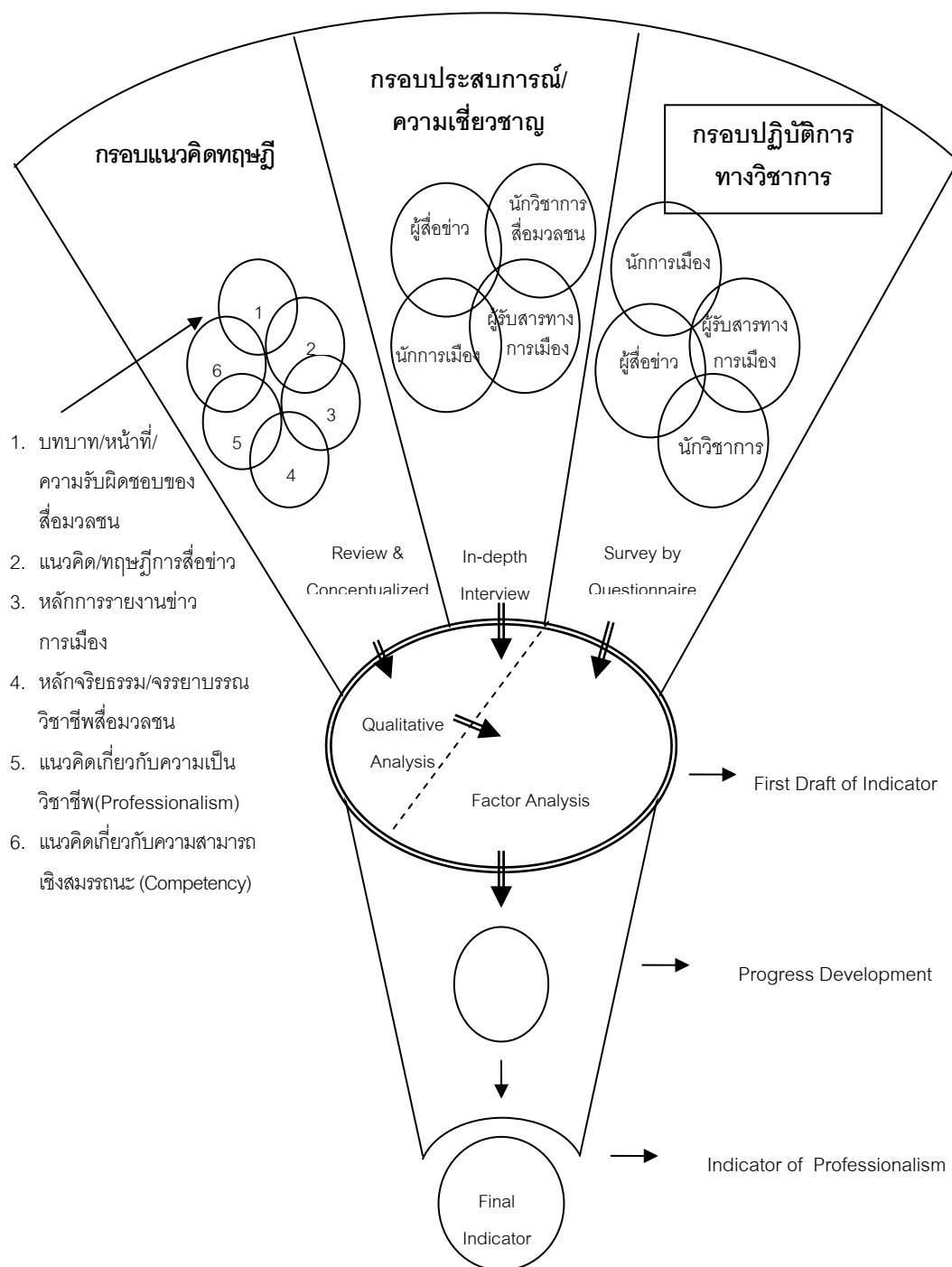
ขั้นการระดมความคิดเห็น

- จัดเวทีสาธารณะสัมมนา (Forum) กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย ทั้ง 4 กลุ่มดังกล่าว โดยนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 4 มานำเสนอและให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาอภิปรายให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ
- รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเวทีสัมมนา เพื่อนำกลับไปปรับปรุงพัฒนา และสร้างดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นการสรุปผลดัชนีชี้วัด

- นำผลที่ได้มาสรุปวิเคราะห์ และประกอบสร้างดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยที่สมบูรณ์ในขั้นสุดท้าย
 - เขียนรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์นำเสนอฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่อไป
- ทั้งนี้ จากกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังกล่าวข้างต้นสามารถเขียนเป็นแผนภาพจำลองได้ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 3.1
กรอบกระบวนการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ได้แก่ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารข่าวการเมือง 4 กลุ่มใหญ่ ๆ ด้วยกัน ประกอบด้วย

- ผู้สื่อข่าว ได้แก่ บุคลากรขององค์กรข่าวหรือองค์กรสื่อสารมวลชนในประเทศไทยที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลข่าวเพื่อนำมาเรียบเรียงและนำเสนอสู่สาธารณชนผ่านทางสื่อในสังกัด ทั้งนี้ หมายความว่ารวมถึงผู้สื่อข่าว หัวหน้าข่าว และบรรณาธิการข่าว ซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานประจำองค์กรสื่อสารมวลชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาจากกลุ่มผู้สื่อข่าวใน 2 ส่วน ได้แก่ ผู้สื่อข่าวระดับบริหาร ได้แก่ ระดับหัวหน้าข่าวขึ้นไป และผู้สื่อข่าวระดับปฏิบัติการหรือที่มักเรียกกันว่า “ผู้สื่อข่าวสนาม”
- นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นผู้สอนเกี่ยวกับวิชาด้านวารสารศาสตร์ วิทยุโทรทัศน์ หรือการสื่อสารมวลชนในสถาบันอุดมศึกษาของไทย
- นักการเมือง ซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในฐานะนักการเมืองอยู่ในประเทศไทย โดยมีตำแหน่งทางการเมืองในฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน หรือฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น สมาชิกวุฒิสภา หรือไม่มีตำแหน่งทางการเมือง แต่ยังคงทำงานด้านการเมืองอยู่ในปัจจุบัน
- ผู้รับสารทางการเมือง ซึ่งเป็นผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการเมือง และเป็นผู้ติดตามข่าวสารทางด้านการเมืองจากสื่อมวลชนทางใดทางหนึ่ง หรือหลายๆ ช่องทางเป็นประจำ

กลุ่มตัวอย่าง และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการในลักษณะที่เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณผสมผสานกัน ดังนั้นในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างและการเลือกตัวอย่าง ผู้ศึกษาจึงได้แยกอธิบายตามรูปแบบของการวิจัยแต่ละประเภท ดังนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเน้นการเก็บข้อมูลเชิงลึกจากนักวิชาชีพ นักวิชาการด้านการสื่อสารข่าวหรือสื่อสารมวลชน รวมทั้งนักการเมือง และผู้รับสารทางการเมือง ดังนั้น จึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย

- ผู้ประกอบวิชาชีพผู้สื่อข่าว จำนวน 12 ราย โดยแยกเป็นผู้สื่อข่าวระดับผู้บริหาร ตั้งแต่หัวหน้าข่าวขึ้นไป จำนวน 6 ราย และผู้สื่อข่าวระดับปฏิบัติการ (ผู้สื่อข่าวสนาม) จำนวน 6 ราย โดยจะกระจายให้ครบทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง และสื่อวิทยุโทรทัศน์
- นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนจำนวน 6 ราย ซึ่งเป็นผู้สอนวิชาการด้านสื่อสารมวลชนในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีประสบการณ์การสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี
- นักการเมืองจำนวน 6 ราย โดยกระจายให้ครบทั้งนักการเมืองในฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้าน
- ผู้รับสารทางการเมืองที่มีลักษณะเป็นผู้ติดตามข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนแบบกระตือรือร้น (Active Audience) กล่าวคือเป็นผู้สนใจและติดตามข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำทุกวัน จำนวน 6 ราย

ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ทั้ง 4 กลุ่ม มีรายชื่อ และคุณสมบัติ โดยสังเขป ดังต่อไปนี้

1.1 กลุ่มนักวิชาชีพผู้สื่อข่าว ผู้สื่อข่าวระดับบริหาร

1. นายบุญเลิศ คุชายุทธเดช บรรณาธิการอาวุโส หนังสือพิมพ์มติชน

อายุ 52 ปี จบปริญญาตรีสาขานิติศาสตร์ จบปริญญาโทสาขาพัฒนาสังคม ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 11 ปี มีประสบการณ์ในการทำข่าวการเมืองมาตั้งแต่ ปี 2521 เคยเป็นผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภา ทำเนียบรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ยังเคยเป็นหัวหน้าข่าวการเมือง หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง และบรรณาธิการข่าว เคยผ่านการอบรมและดูงานด้านข่าวจากประเทศสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีนมาแล้ว

2. นายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ รองบรรณาธิการอำนวยการ หนังสือพิมพ์มติ

ชน และประธานกรรมการบริหารสถาบันอิศรา มูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย

อายุ 45 ปี จบปริญญาตรีสาขาหนังสือพิมพ์ และสาขานิติศาสตร์ ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 6 ปี มีประสบการณ์ในการทำข่าวหลายด้าน แต่ที่นานที่สุดคือ ด้านเศรษฐกิจ รวมประสบการณ์ทำข่าวทั้งหมดประมาณ 23 ปี เป็นผู้ได้รับการยกย่องว่า มีความเชี่ยวชาญในด้านการทำข่าวเชิงสืบสวนสอบสวนในระดับแนวหน้าของประเทศไทย นอกจากนี้เคยผ่านงานทั้งระดับหัวหน้าข่าวและบรรณาธิการข่าว เคยเป็นบรรณาธิการข่าวและบรรณาธิการบริหารมาแล้วทั้งหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน และหนังสือพิมพ์ประชาชาติรายสัปดาห์ รวมทั้งเคย

เป็นคอลัมนิสต์ในนิตยสาร open ปัจจุบันเป็นอุปนายกสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยอีกด้วย

3. นายภัทร คำพิทักษ์ บรรณาธิการข่าว หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์

อายุ 42 ปี จบการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต สาขาหนังสือพิมพ์จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งบรรณาธิการข่าว 2-3 ปี แต่มีประสบการณ์ทำงานในวิชาชีพผู้สื่อข่าวมาเป็นเวลานานมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำข่าวด้านการเมืองมานานเกือบ 20 ปี ผ่านงานข่าวมาแล้วหลายด้าน เคยประจำทั้งที่ทำเนียบรัฐบาล รัฐสภา และหลายๆ กระทรวง และหลายสาย เคยเป็นผู้ช่วยหัวหน้าข่าว และหัวหน้าข่าวด้านสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข คุณภาพชีวิต เป็นนักข่าวชุมชนกับนักข่าวการเมือง ทั้งสองด้านสลับกันไปมาโดยตลอด นอกจากนี้เคยได้รับเลือกเป็นสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติ สมัยพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี

4. นายจอม เพ็ชรประดับ ประธานบริษัท ตัวจริง ครีเอชั่น จำกัด (อดีตรองผู้อำนวยการฝ่ายข่าว TITV)

อายุ 46 ปี จบปริญญาตรีสาขาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เป็นพิธีกรรายการ “ตัวจริงชัดเจนน” มาเป็นเวลา 2 ปี ทางสถานีโทรทัศน์ TITV ปัจจุบันย้ายไปออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ NBT (ช่อง 11) และเปลี่ยนชื่อรายการเป็น “ถามตรง ตอบจริง” ก่อนหน้านี้นี้ทำงานเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน เป็นเวลา 9 ปี โดยมีประสบการณ์เป็นผู้สื่อข่าวสายสังคมสิ่งแวดล้อม การศึกษา เด็กและเยาวชน และการเมือง ในช่วงที่ทำข่าวการเมือง ส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายให้ประจำอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย เคยผ่านงานหัวหน้าข่าวสายสังคม ต่อมาได้ลาออกจากหนังสือพิมพ์มติชน ไปทำงานเป็นผู้สื่อข่าวโทรทัศน์ ในตำแหน่งบรรณาธิการข่าวสังคม สถานีโทรทัศน์ ITV ตำแหน่งสุดท้ายได้รับแต่งตั้งเป็น รองผู้อำนวยการฝ่ายข่าว สถานีโทรทัศน์ TITV ก่อนที่จะถูกปิดลงเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551 จากนั้นจึงได้ตั้งบริษัท ตัวจริง ครีเอชั่น จำกัด ผลิตรายการสนทนาเชิงข่าวให้กับสถานีโทรทัศน์ NBT (ช่อง 11)

5. นายพัชระ สารพิมพา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายข่าว สถานีวิทยุ 100.5 MHz. บริษัท อ.ส.ม.ท. จำกัด (มหาชน)

อายุ 42 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโทสาขารัฐศาสตร์ เริ่มทำงานเป็นผู้สื่อข่าว สังกัดสำนักข่าวไทย มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 โดยประจำอยู่ที่กองบรรณาธิการข่าวสังคม จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2548 ได้ย้ายมาประจำอยู่ที่สถานีวิทยุ 100.5 MHz. บริษัท อ.ส.ม.ท. จำกัด (มหาชน) จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลาที่ทำงานด้านข่าวประมาณ 16 ปี

นอกจากนี้ยังเป็นผู้จัดรายการทางวิทยุกระจายเสียง ในรายการ “ข่าวเข้ม ประเด็นร้อน” ทางสถานีวิทยุ 96.5 MHz. อ.ส.ม.ท. อีกด้วย

6. นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา หัวหน้าข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

อายุ 44 ปี จบปริญญาตรีสาขาหนังสือพิมพ์ ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 14 ปี ก่อนหน้านี้นี้ทำงานเป็นผู้สื่อข่าวการเมือง ในสังกัดหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มาโดยตลอด รวมระยะเวลาในการทำงานด้านข่าวการเมือง 23 ปี

ผู้สื่อข่าวระดับปฏิบัติการ

1. นางฟองสนาน จามรจันทร์ ผู้สื่อข่าว (8ว) สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์

อายุ 54 ปี จบปริญญาตรีสาขานิติศาสตร์ ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 10 ปี แต่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้สื่อข่าวรวมแล้วเป็นระยะเวลา 30 ปี โดยเริ่มเป็นผู้สื่อข่าวสายสังคม หนังสือพิมพ์สยามรัฐ โดยได้รับมอบหมายให้ประจำกระทรวงต่างๆ หลายกระทรวง ตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ต่อมาได้เปลี่ยนไปเป็นผู้สื่อข่าวสายเศรษฐกิจ สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานประจำที่กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพลังงาน และสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (B.O.I.) และสุดท้ายเป็นผู้สื่อข่าวสายการเมือง ประจำที่ทำเนียบรัฐบาล รัฐสภา และพรรคการเมืองต่างๆ เคยเป็นหัวหน้าข่าวการเมืองของสำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ก่อนที่จะย้ายเข้ามาช่วยราชการประจำที่สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ในตำแหน่งนักจัดรายการวิทยุ จนถึงปัจจุบัน

2. นางสาวหทัยกาญจน์ ตรีสุวรรณ ผู้สื่อข่าวสายการเมือง หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน

อายุ 26 ปี จบปริญญาตรีสาขาวารสารศาสตร์ (เกียรตินิยม อันดับ 1) ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 5 ปี 3 เดือน เป็นผู้สื่อข่าวสายการเมืองมาโดยตลอดนับตั้งแต่เริ่มงานที่หนังสือพิมพ์มติชน ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานประจำที่ทำเนียบรัฐบาล นอกจากนี้ เคยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้สื่อข่าวติดตามนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร

3. นางสาวพิมพ์ทิชา สวัสดิ์กิตติคุณ ผู้สื่อข่าวสายการเมือง หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน

อายุ 24 ปี จบปริญญาตรีสาขาวารสารศาสตร์ ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 1 ปี ก่อนหน้านี้นี้เคยฝึกงานเป็นผู้สื่อข่าวสายการศึกษา ก่อนที่จะไปทำงานผู้สื่อข่าวประจำ

เคเบิลทีวีท้องถิ่นที่จังหวัดนครปฐม ในช่วงเวลาสั้นๆ จากนั้นได้ย้ายมาเป็นผู้สื่อข่าวสายการเมือง หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ซึ่งเริ่มต้นได้รับมอบหมายให้ประจำที่รัฐสภา ก่อนที่จะย้ายมาประจำพรรคประชาธิปัตย์จนถึงปัจจุบัน

4. นางสาวเกศินี นุชประมุล ผู้สื่อข่าวสายการเมือง สถานีวิทยุ FM 105 MHz. (Wisdom Radio)

อายุ 23 ปี จบปริญญาตรีสาขาวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 1 ปี ก่อนหน้านั้นเคยฝึกงานเป็นผู้สื่อข่าวสายการเมือง ที่เนชั่นทีวี เป็นเวลา 4 เดือน หลังจากจบการศึกษาได้เข้าทำงานเป็นผู้สื่อข่าวการเมือง สถานีวิทยุกระจายเสียง FM 105 (Wisdom Radio) โดยได้รับมอบหมายให้ประจำที่รัฐสภา

5. นายอานนท์ เอื้องเพชร ผู้สื่อข่าวสายการเมือง หนังสือพิมพ์สยามรัฐ
อายุ 24 ปี จบปริญญาตรีสาขาวารสารศาสตร์ ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 1 ปี 6 เดือน ก่อนหน้านั้นเคยฝึกงานเป็นผู้สื่อข่าวการเมืองที่หนังสือพิมพ์สยามรัฐ เป็นเวลาประมาณ 4 เดือน ก่อนที่จะได้รับการบรรจุเป็นผู้สื่อข่าวสายการเมืองในองค์กรดังกล่าว โดยได้รับมอบหมายให้ประจำอยู่ที่รัฐสภา

6. นางสาวชนิษฐา เทพกร ผู้สื่อข่าวสายการเมือง หนังสือพิมพ์แนวหน้า
อายุ 24 ปี จบปริญญาตรีสาขาการประชาสัมพันธ์ ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบันประมาณ 1 ปี 2 เดือน ก่อนหน้านั้นเคยฝึกงานเป็นผู้สื่อข่าวด้านการเขียนสื่อบทความและบทวิเคราะห์ที่หนังสือพิมพ์แนวหน้า หลังจบการศึกษาได้เริ่มงานเป็นผู้สื่อข่าววิทยุประจำสำนักงาน GG News คลื่น FM 98 MHz โดยประจำที่สำนักงานข่าวประมาณ 7 เดือน ก่อนที่จะย้ายไปเป็นผู้สื่อข่าวสายเศรษฐกิจประมาณ 2 เดือน หลังจากนั้น ได้ย้ายมาเป็นผู้สื่อข่าวสายการเมือง หนังสือพิมพ์แนวหน้า จนถึงปัจจุบัน โดยได้รับมอบหมายให้ประจำอยู่ที่รัฐสภา และติดตามพรรคประชาธิปัตย์ รวมประสบการณ์ในวิชาชีพผู้สื่อข่าว 2 ปีเศษ

1.2 กลุ่มนักวิชาการสื่อสารมวลชน

1. รองศาสตราจารย์ มาลี บุญศิริพันธ์ คณบดีคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อายุ 60 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ ระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน สหรัฐอเมริกา โดยได้รับทุนของรัฐบาลแคนาดา หลังจากจบปริญญาโท ได้อบรมด้านเทคนิคการสอนวารสารศาสตร์ที่ Tomson Foundation ประเทศอังกฤษ เป็นเวลา 3 เดือนเศษ แล้วต่อด้วยการอบรมด้านการทำ

หนังสือพิมพ์ที่ประเทศเยอรมนี จากนั้นจึงกลับสู่มาเป็นอาจารย์ประจำคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนตลอดมา จนได้รับแต่งตั้งเป็นคณบดี ในปี 2549 จนถึงปัจจุบัน มีผลงานมากมาย ทั้งงานเขียนและงานวิจัย งานด้านวิชาการเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และเป็นกรรมการกำกับมาตรฐานการศึกษา ในมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนหลายแห่ง

2. รองศาสตราจารย์ ดร. อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สอนวิชาการด้านการสื่อสารมวลชน ระบบสื่อสารมวลชนและวัฒนธรรมสื่อ งานวิชาการที่พิมพ์เผยแพร่ เช่น การสื่อสารและการครอบงำทางวัฒนธรรม, 2533 (แปล) อารมณ์ขันในสื่อมวลชน, 2536

3. รองศาสตราจารย์ ดร. สมควร กวียะ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

อายุ 74 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวารสารศาสตร์ ปริญญาโทและปริญญาเอก สาขาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน จากมหาวิทยาลัยสตราสบูร์ก ประเทศฝรั่งเศส นอกจากนี้ยังได้รับประกาศนียบัตรทางด้านการประชาสัมพันธ์ภาครัฐ และการบริหารงานสาธารณะ จากสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ระหว่างประเทศ กรุงปารีส

ก่อนนี้เคยรับราชการเป็นพนักงานกระจายเสียง กรมประชาสัมพันธ์ ก่อนที่จะเปลี่ยนมาเป็นอาจารย์สอนทางด้านสื่อสารมวลชน ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และอยู่ในอาชีพนี้จนถึงปัจจุบัน เคยผ่านงานบริหารการศึกษาในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง โดยในอดีตเคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และเป็นคนบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก มาตั้งแต่ปี 2543 จนถึงปัจจุบัน เคยผ่านการศึกษาดูงานด้านสื่อสารมวลชน การประชาสัมพันธ์ วิฑูรย์กระจายเสียงและโทรทัศน์ในต่างประเทศมากกว่า 40 ประเทศ นอกจากนี้ยังได้รับเชิญเป็นภาคีสมาชิก สาขานิเทศศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถานอีกด้วย มีผลงานทางวิชาการ และตำรามากมาย อาทิ ตำราทางนิเทศศาสตร์ 12 เรื่อง ซึ่งเรียบเรียงให้กับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, การสื่อสารมวลชน: บทบาทหน้าที่ เสรีภาพ และความรับผิดชอบ, ทฤษฎีการสื่อสารประยุกต์

4. ศาสตราจารย์ สุภัฏญา สุตบรรทัด คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต

อายุ 60 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาอักษรศาสตร์
(ภาษาอังกฤษ) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโทด้านสื่อสารมวลชน (Mass
Communication in Theory Research, History) จากมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ประเทศ
สหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ยังได้รับประกาศนียบัตรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Certificate,
Information Technology) จาก University of Sheffield ประเทศอังกฤษ เคยเป็นหัวหน้าภาควิชา
วารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีผลงานทางวิชาการ งานวิจัย งาน
เขียน งานแปล และตำรามากมาย เช่น หมอบรัดเลย์กับการพิมพ์แห่งกรุงสยาม, จริยธรรม
สื่อมวลชนไทย, สงครามและสันติภาพแห่งศตวรรษที่ 21 (งานแปล), พลิกสมองเปลี่ยนโลก (งาน
แปล) เป็นต้น ปัจจุบันยังได้รับแต่งตั้งเป็นวุฒิสมาชิก ประเภทสรรหาอีกหนึ่งตำแหน่งด้วย

5. รองศาสตราจารย์ ดร. ดรณี หิรัญรักษ์ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

อายุ 61 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาโท Journalism จาก มิชิแกน สเตท ประเทศสหรัฐอเมริกา
ปริญญาเอกด้าน Journalism Education จากมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา

เคยเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ประมาณ 1 ปี หลังจากนั้น
ได้เปลี่ยนมาเป็นอาจารย์ประจำ สาขาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้เคย
ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปี 2530 ถึง 2537 ปัจจุบัน
ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย รวมระยะเวลาการประกอบ
อาชีพนักวิชาการสื่อสารมวลชน 37 ปี มีผลงานทางวิชาการ งานวิจัย งานเขียน และตำรามากมาย
อาทิ การจัดการธุรกิจหนังสือพิมพ์, การสื่อสารมวลชนโลก เคยได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการด้าน
สื่อสารมวลชนหลายคณะ เช่นเป็นประธานคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นเพื่อกำหนดอนาคต
ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ, ประธานคณะกรรมการศึกษาการดำเนินการแพร่ภาพ
รายการผ่านดาวเทียมและอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัครวิน เนตรโพธิ์แก้ว ผู้อำนวยการศูนย์
บัณฑิตศึกษาทางนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

อายุ 40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขานิเทศศาสตร์ จาก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาตรีสาขาการสื่อสารระหว่างประเทศ จาก Macquarie

University ประเทศออสเตรเลียและปริญญาเอกสาขาการสื่อสาร จาก University of Westminster สหราชอาณาจักร นอกจากนี้ยังได้รับประกาศนียบัตรด้านการตลาด จาก University of California at Berkeley ประเทศสหรัฐอเมริกา

เป็นนักวิชาการทางด้านสื่อสารมวลชน รวมเป็นเวลาประมาณ 8 ปี ก่อนหน้านี้เคยทำงานเป็นผู้ช่วยผู้สื่อข่าวต่างประเทศ ประจำประเทศไทย หนังสือพิมพ์ Sydney Morning Herald ของประเทศออสเตรเลีย ประมาณ 3 ปี แล้วย้ายไปเป็นผู้ช่วยวิจัยข่าวให้กับ นิตยสารข่าว Tempo Magazine ของประเทศอินโดนีเซียอีก 1 ปี จากนั้นเปลี่ยนไปเป็นหัวหน้าฝ่ายวิจัยข่าวโทรทัศน์ประจำภาคพื้นเอเชียของสำนักข่าวฟูจิ ทีวี เน็ตเวิร์ค ของประเทศญี่ปุ่น เป็นเวลา 1 ปี ซึ่งทำข่าวครบทุกด้านทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และต่างประเทศ ก่อนที่จะลาออกไปศึกษาต่อ หลังจากจบการศึกษาแล้วได้กลับมาทำงานเป็นอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจนถึงปัจจุบัน มีผลงานทางวิชาการ และงานเขียนปรากฏต่อสาธารณะหลายเล่ม อาทิ สงครามเงา สื่อสันนิบาต ถอดรหัสเบอร์ชาดูปัดตานี

1.3 กลุ่มนักการเมือง

1. นายสาธิต วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรังสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ และประธานวิปฝ่ายค้าน

อายุ 47 ปี จบปริญญาโทสาขารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว 5 สมัย ก่อนหน้านี้เคยเป็นผู้สื่อข่าวประจำกองบรรณาธิการ หนังสือผู้นำธุรกิจ เป็นเวลา 2 ปี (พ.ศ. 2527-2528) โดยได้รับมอบหมายให้ทำข่าวทางด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเมือง หลังจากนั้นได้กลับไปช่วยครอบครัวประกอบกิจการโรงเรียนเอกชน ซึ่งปัจจุบันยังเปิดดำเนินการอยู่ โดยมีภรรยาเป็นผู้ดูแลกิจการ ส่วนตนเองได้เข้ามาทำงานการเมืองเต็มตัว นับตั้งแต่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เคยเป็นโฆษกพรรคประชาธิปัตย์มาแล้ว

2. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ และโฆษกพรรคประชาธิปัตย์

อายุ 54 ปี จบปริญญาตรีทางด้านนิเทศศาสตร์ และจบปริญญาโททางด้านรัฐศาสตร์ และบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าสู่วงการการเมือง เคยทำงานหนังสือพิมพ์ และมีผลงานเขียนหนังสือของตัวเองหลายเล่ม และเคยทำงานการเมืองในระดับท้องถิ่นด้วยการเป็น สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมาก่อนลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครั้งแรกในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2535 แต่ไม่ประสบความสำเร็จ ต่อมาได้ลงสมัครรับเลือกตั้งอีก จนได้รับการเลือกตั้งใน ปี พ.ศ. 2539 ส.ส. ในพื้นที่นี้ต่อเนื่องมาโดยตลอด ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรในประเทศไทย พ.ศ. 2550 ที่ผ่านมาก็ชนะการเลือกตั้งได้เป็นผู้สมัคร ส.ส.กรุงเทพฯ เขต 12 (บางกอกน้อย บางพลัด คลิ่งชัน และทวีวัฒนา) ด้วยคะแนนเสียง 107,695 เสียง นอกจากนี้เคยได้รับแต่งตั้งเป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และโฆษกกระทรวงมหาดไทยมาแล้ว

3. ร้อยตรีหญิง ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา สังกัดพรรคเพื่อแผ่นดิน และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

อายุ 52 ปี จบปริญญาตรีสาขาพยาบาลศาสตร์ และปริญญาโทสาขารัฐศาสตร์ (สื่อสารการเมือง) ก่อนหน้านี้ที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เคยรับราชการ โดยสุดท้ายก่อนลาออกจากราชการได้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) แต่ปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่นานก็เกิดการรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 จึงพ้นจากตำแหน่งไปโดยปริยาย เมื่อมีการเลือกตั้งวันที่ 23 ธันวาคม 2550 จึงได้ลงเลือกตั้งในนามพรรคเพื่อแผ่นดิน และได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) แบบแบ่งเขต จังหวัดนครราชสีมา แม้จะเป็นส.ส. หน้าใหม่ แต่ในทางพฤตินัยก็ได้คลุกคลีในวงการการเมืองมาโดยตลอด โดยช่วยประสานงานทางการเมืองและช่วยเหลือให้กับว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี สามี ซึ่งเป็นอดีตส.ส. หลายสมัยสังกัดพรรคไทยรักไทย อันเป็นหนึ่งในผู้บริหารพรรคไทยรักไทยที่ถูกตัดสินโทษทางการเมืองเป็นเวลา 5 ปี

4. นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร สังกัดพรรคเพื่อแผ่นดิน

อายุ 51 ปี จบปริญญาตรีสาขาพลศึกษา ก่อนหน้านี้ที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร เคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวสังคมให้กับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่จังหวัดอุบลราชธานี เป็นเวลาประมาณ 2 ปี (พ.ศ. 2517-2518) แต่ต่อมามีความขัดแย้งกับผู้มีอิทธิพลในจังหวัดดังกล่าว จึงลาออกเพื่อไม่ให้เกิดผลร้ายกับเจ้าของหนังสือพิมพ์ จากนั้นได้เข้าสู่วงการบันเทิงเต็มตัว โดยเป็นนักแสดงภาพยนตร์ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในนาม “รณ ฤทธิ์ชัย” ในระหว่างนั้นได้ลงสมัครเลือกตั้งหลายครั้ง ซึ่งสอบตกไม่ได้รับเลือกตั้งรวมแล้ว 6 สมัย จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2538 จึงมีคะแนนนำชนะการเลือกตั้งเป็นครั้งแรก ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หลังจากนั้นก็ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรติดต่อกันมารวมแล้ว 5 สมัย

5. นายเทพ ไสอกระจำว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ และโฆษกพรรคพลังประชาชน

อายุ 54 ปี จบปริญญาตรีสาขาพุทธศาสตร์ และนิติศาสตร์ จบปริญญาโท สาขาวรรณคดีอังกฤษ และสาขารัฐศาสตร์ จบปริญญาเอกสาขาการบริหารการพัฒนา เป็นนักการเมืองอาชีพมาแล้ว ประมาณ 20 ปี ก่อนหน้านี้เคยเป็นผู้สื่อข่าวสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ และสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 นอกจากนี้ เคยเป็นผู้ประกาศข่าวของสถานีวิทยุ NHK ภาคภาษาไทย ประจำกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เป็นเวลา 4 ปี ก่อนที่จะเริ่มทำงานการเมืองกับพรรคพลังธรรม ในตำแหน่งรองโฆษกพรรคฯ จากนั้นย้ายมาเป็นโฆษกพรรคความหวังใหม่ และสุดท้ายมาอยู่กับพรรคพลังประชาชนจนถึงปัจจุบัน

6. นายณัฐวุฒิ ใสเเกื่อ รองโฆษกรัฐบาล/ สมาชิกพรรคพลังประชาชน

อายุ 33 ปี จบปริญญาตรีสาขาสื่อสารมวลชน จบปริญญาโทสาขารัฐประศาสนศาสตร์ (การจัดการภาครัฐและเอกชน) ได้รับตำแหน่งทางการเมืองเป็นครั้งแรก โดยก่อนหน้านี้เคยสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว 2 ครั้ง แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง อาชีพก่อนหน้านี้ประกอบธุรกิจส่วนตัวทางด้านสื่อโทรทัศน์ เป็นนักจัดรายการโทรทัศน์ เป็นนักพูด เคยร่วมจัดทำรายการรัฐบาลหุ่น สถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 และรายการสภาไร้ทาง สถานีโทรทัศน์ ITV และร่วมทำรายการโทรทัศน์ PTV ในช่วงหลังรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 ได้เข้าร่วมเป็นหนึ่งในสมาชิก นปค. ต่อต้าน คมช. และรัฐบาลที่แต่งตั้งโดย คมช.

1.4 กลุ่มผู้รับสารทางการเมือง

1. นายจะเด็ด เขาวัวไฉ ผู้จัดการมูลนิธิเพื่อนหญิง (NGOs)

อายุ 45 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาสังคมศาสตร์ (ประวัติศาสตร์) หลังจบการศึกษาได้เริ่มงานเป็นอาสาสมัคร มูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม(มอส.) จากนั้นประมาณปี พ.ศ. 2532-2533 ได้เข้าร่วมกับกลุ่มเพื่อนหญิงและองค์กรพัฒนาเอกชนหลายแห่งในการขับเคลื่อนผลักดันกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของแรงงานหญิงหลายฉบับ เป็นผู้หนึ่งที่ติดตามข่าวสารการเมืองอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำงานคลุกคลีด้านแรงงานสตรี และกลุ่มสหภาพแรงงานหลายกลุ่มมาเป็นเวลานานนับสิบปี ต่อมาเมื่อมีการตั้งมูลนิธิเพื่อนหญิงขึ้น ก็ได้เข้าร่วมงานกับมูลนิธิฯ เรื่อยมา จนได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการมูลนิธิเพื่อนหญิงมาจนกระทั่งปัจจุบัน นับเป็นเวลาประมาณ 8 ปีแล้ว

2. นายคำรณ ชูเดชา เครือข่ายกลุ่มเยาวชนรักทอฝัน (NGOs) และผู้จัดการมูลนิธิเพื่อนเยาวชนเพื่อการพัฒนา

อายุ 37 ปี จบการศึกษานิเทศศาสตร์ เป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารการเมืองมาโดยตลอด ตั้งแต่เป็นนักศึกษา ซึ่งมีบทบาทในการเป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคม

(Activist) หลังจบการศึกษาได้เข้าทำงานตำแหน่งนักกฎหมาย ของมูลนิธิเพื่อนหญิง ทำงานด้านกฎหมายในการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวประเด็นผู้หญิง และความรุนแรง ประมาณ 2 ปี จากนั้นได้ลาออกไปตั้งบริษัทร่วมกับเพื่อนชื่อ “ถักทอฝัน” รับงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านการศึกษา (Event) ในขณะเดียวกันได้มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มเครือข่ายด้านเยาวชนทำงานรณรงค์ในด้านการลด ละ เลิกอบายมุขในพื้นที่สถาบันการศึกษาต่าง ๆ จนกระทั่งในปี 2550 ที่ผ่านมานี้ จึงได้ตั้งเป็น “มูลนิธิเพื่อนเยาวชนเพื่อการพัฒนา” ขึ้นเพื่อทำงานเชิงสังคมแบบองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) โดยเน้นพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนเป็นหลัก

3. นายสงกรานต์ ภาคโชคดี ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า (NGOs)

อายุ 55 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาเภสัชศาสตร์ ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 5 ปีเศษ เป็นผู้ติดตามข่าวสารการเมืองเป็นประจำทุกวัน ก่อนหน้านี้ทำงานด้านการพัฒนาชนบทมาเป็นเวลานาน เคยทำงานการเมืองในตำแหน่งเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สมัยพลตรี จำลอง ศรีเมือง และเคยเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ ตำแหน่งงานในปัจจุบันมีพันธกิจหลักในการสร้างและดูแลเครือข่ายในการขับเคลื่อนรณรงค์การลด ละ เลิกการบริโภคแอลกอฮอล์

4. นายมัชฌิมา ภูษชรรณ อพยพญา ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมเพื่อสังคม (CSR) และที่ปรึกษาสถาบันธุรกิจเพื่อสังคม (CSRI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อายุ 60 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาเศรษฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และปริญญาโทสาขาเศรษฐศาสตร์ จาก Pittsburg State University ประเทศสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ยังผ่านการอบรม หลักสูตร Improving Board Effectiveness จาก Harvard Business School ประเทศสหรัฐอเมริกา หลักสูตร LDPG (Leadership Dilemmas & Profitable Growth) จากประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และหลักสูตร Professionals & Practitioners in Islamic Banking & Finance จากสถาบัน International Institute of Islamic Banking and Insurance ประเทศอังกฤษ

ในอดีตที่ผ่านมาเคยรับราชการที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ตำแหน่งสุดท้ายก่อนลาออกจากราชการคือ ผู้ตรวจราชการกรมธนารักษ์ จากนั้นได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร และรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน) เป็นประธานกรรมการ บริษัท เอ็กคอมธราฯ จำกัด ทั้งในปัจจุบัน

ยังได้รับเชิญกรรมการบริษัทต่างๆ อีกหลายแห่ง เช่น บริษัทธนชาติประกันภัย จำกัด บริษัท
กรุงเทพ โอปเปอเรชั่น จำกัด

5. นายสุริยใส กตะศิลา โฆษกกลุ่มเครือข่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อ
ประชาธิปไตย และเลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.)

อายุ 35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์ (ฟิสิกส์) และ
ปริญญาโทสาขานวัตกรรมสังคม ทำงานเป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคมมาโดยตลอด เป็นเลขาธิการ
ครป. ตั้งแต่ปี 2546 จนถึงปัจจุบัน และเป็นผู้ประสานงานในช่วงการเคลื่อนไหวของพันธมิตร
ประชาชนเพื่อประชาธิปไตยด้วย ในอดีตเคยเป็นเลขาธิการสหพันธ์นิสิตนักศึกษา หรือ สนนท. ใน
ระหว่างปี 2538-2539 เน้นทำงานการเมืองภาคประชาชนเป็นหลัก

6. นายกิตติพงษ์ สุนประเสริฐ ผู้อำนวยการโครงการอาวุโสฝ่ายโครงการ
อินเทอร์เน็ตนิวส์ เน็ตเวิร์ค (Inter News Network)

อายุ 42 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์ระหว่าง
ประเทศ จาก City University กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน 2
ปี แต่ก่อนหน้านี้เคยเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อน ผ่านการทำข่าวมาแล้วเกือบทุกสาย ทั้งการเมือง
เศรษฐกิจ สังคม และต่างประเทศ โดยเริ่มต้นงานข่าวกับหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ในตำแหน่ง
ผู้สื่อข่าวการเมือง ประจำทำเนียบรัฐบาล เป็นเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี 2533-2538 จากนั้นไปอยู่กับ
สำนักข่าว Broom Berg News ของอเมริกา ประมาณ 1 ปี จึงย้ายไปเป็นผู้สื่อข่าวที่ สำนักข่าวบีบี
ซี ภาคภาษาไทย มาเป็นเวลา 8 ปี ก่อนที่จะย้ายมาทำงานกับอินเทอร์เน็ตนิวส์ เน็ตเวิร์ค ซึ่งเป็นองค์กร
สาธารณประโยชน์ระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังได้รับเชิญเป็นวิทยากร และอาจารย์พิเศษใน
หลายสถาบันเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการสื่อข่าว อีกทั้ง ในปัจจุบันได้แต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ช่วยงานผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์สาธารณะไทย (TPBS) อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย

2. การวิจัยเชิงปริมาณ

ในส่วนของ การวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเน้นการสำรวจทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างนั้น
ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มเช่นเดียวกับการวิจัยเชิงคุณภาพ และเนื่องจากไม่มีกรอบ
จำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้น ในการเลือกตัวอย่างจึงใช้วิธีการกำหนดโควตา (Quota
Sampling) ดังนี้

- กลุ่มผู้สื่อข่าว กำหนดจำนวน 125 ราย โดยแยกเป็นผู้สื่อข่าวระดับบริหาร จำนวน
ประมาณ 25 ราย และผู้สื่อข่าวระดับปฏิบัติการประมาณ 100 ราย ทั้งนี้ จะกระจายให้ครบทั้งสื่อ
สิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง และสื่อวิทยุโทรทัศน์

- กลุ่มนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 100 รายซึ่งเป็นผู้สอนวิชาการด้านสื่อสารมวลชนในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน
- กลุ่มนักการเมือง จำนวน 80 ราย โดยกระจายให้ครบทั้งนักการเมืองในฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และวุฒิสภาซึ่งไม่สังกัดพรรคการเมือง
- กลุ่มผู้รับสารทางการเมือง ที่มีลักษณะเป็นผู้สนใจติดตามข่าวสารการเมืองจากสื่อมวลชนแบบกระตือรือร้น (Active Audience) จำนวน 150 ราย

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเอกสาร ได้แก่ ห้องสมุดหรือสำนักหอสมุดของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง ฯลฯ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย เว็บไซต์ต่าง ๆ

แหล่งข้อมูลสนาม ประกอบด้วย

- ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ
- ผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ
- เวทีสัมมนาเพื่อการอภิปราย และเสนอแนะของกลุ่มที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แยกเป็น 2 ส่วน

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยจะกำหนดแนวคำถามไว้อย่างกว้าง ๆ นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ช่วยในการสัมภาษณ์ ได้แก่ อุปกรณ์บันทึกเสียง นอกจากนี้ยังมีการจัดประชุมทางวิชาการ (Forum) อีกหนึ่งครั้งเพื่อระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับข่าวการเมือง ซึ่งประกอบด้วยผู้สื่อข่าว นักวิชาการสื่อสารมวลชน นักการเมือง และผู้รับสารทางการเมือง ทั้งนี้ การจัดประชุมทางวิชาการนั้นได้จะดำเนินการภายหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเสร็จแล้ว
2. การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้ศึกษาได้ออกแบบขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎีความเป็นวิชาชีพของสื่อมวลชนดังได้กล่าวไว้ในบท

ที่ 2 รวมกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพทั้งนี้ แบบสอบถามประกอบด้วยชุดคำถามจำนวน 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 คำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะทางประชากร เช่น เพศ อายุ การศึกษารายได้ สถานภาพการสมรส เป็นต้น

1.2 คำถามเกี่ยวกับภูมิหลังและประสบการณ์ทางวิชาชีพ ได้แก่ สาขาวิชาที่จบ การศึกษา ประสบการณ์การประกอบอาชีพผู้สื่อข่าว ตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบในปัจจุบัน ค่านิยมและท่าทีต่อวิชาชีพ ประสบการณ์การฝึกอบรมและพัฒนาทางวิชาชีพ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นและมุมมองเกี่ยวกับความเป็นวิชาชีพหรือความเป็นมืออาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย

2.1 คำถามปลายปิด ให้เลือกตอบแบบเลือกหนึ่งคำตอบส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งเลือกตอบแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าคะแนนในมาตรวัดแบบช่วง (Interval Scale) ในระบบคะแนนต่อเนื่องตั้งแต่ 1- 10 คะแนน

2.2 คำถามปลายเปิด

ส่วนที่ 3 ภาพลักษณ์ของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยในปัจจุบัน

3.1 คำถามปลายปิดในส่วนของภาพลักษณ์ของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยในปัจจุบัน ให้เลือกตอบ แบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดคำตอบแบบจัดอันดับ 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.2 คำถามปลายปิดในส่วนของความคิดเห็นต่อกระบวนการข่าวการเมืองไทยในอนาคต ให้เลือกตอบ แบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดคำตอบแบบจัดอันดับ 3 ระดับ ได้แก่ มากขึ้น เหมือนเดิม น้อยลง

3.2 คำถามปลายเปิด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย

ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ คำถามในแบบสอบถามส่วนที่เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยนั้นจะกำหนดคำตอบในรูปแบบของมาตรวัดประเมินค่า โดยกำหนดตั้งแต่ 1 – 10 คะแนน ทั้งนี้ 1 คะแนนเท่ากับน้อยที่สุด จนถึง 10 คะแนน เท่ากับมากที่สุด ตามลำดับ

ส่วนค่าคะแนนที่เก็บรวบรวมได้จะนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์และแปลความหมายต่อไป ทั้งนี้ในการแปลความหมายจากค่าคะแนนที่เป็นค่าเฉลี่ยซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณไปสู่คำอธิบายเชิงคุณภาพนั้น ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

ก. หมวดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย(เชิงปริมาณ)	การแปลความหมาย(เชิงคุณภาพ)
1.00 – 2.80	มีความจำเป็นต่อความเป็นวิชาชีพน้อยที่สุด
2.81 – 4.60	มีความจำเป็นต่อความเป็นวิชาชีพน้อย
4.61 – 6.40	มีความจำเป็นต่อความเป็นวิชาชีพปานกลาง
6.41 – 8.20	มีความจำเป็นต่อความเป็นวิชาชีพมาก
8.21 – 10.00	มีความจำเป็นต่อความเป็นวิชาชีพมากที่สุด

ข. หมวดคุณลักษณะอันไม่พึงประสงค์สำหรับผู้สื่อข่าวการเมืองไทย กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย(เชิงปริมาณ)	การแปลความหมาย(เชิงคุณภาพ)
1.00 – 2.80	พอปฏิบัติได้หากจำเป็น
2.81 – 4.60	พึงหลีกเลี่ยงการปฏิบัติ
4.61 – 6.40	ไม่พึงปฏิบัติ
6.41 – 8.20	ไม่พึงปฏิบัติอย่างยิ่ง
8.21 – 10.00	ต้องห้ามปฏิบัติโดยเด็ดขาด

ค. หมวดภาพลักษณ์ของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย กำหนดเกณฑ์การให้ค่าคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน

ทั้งนี้ สำหรับข้อที่เป็นคำถามเชิงลบ จะให้คะแนนแบบกลับด้านกัน

ส่วนผลคะแนนเฉลี่ยที่ได้ กำหนดการแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย(เชิงปริมาณ)	การแปลความหมาย(เชิงคุณภาพ)
1.00 – 1.80	ภาพลักษณ์เป็นลบมาก
1.81 – 2.60	ภาพลักษณ์เป็นลบ
2.61 – 3.40	ภาพลักษณ์เป็นกลาง
3.41 – 8.20	ภาพลักษณ์เป็นบวก
4.21 – 5.00	ภาพลักษณ์เป็นบวกมาก

ง. หมวดการประเมินความเป็นมืออาชีพอของผู้สื่อข่าวการเมืองไทยในภาพรวม
กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย(เชิงปริมาณ)	การแปลความหมาย(เชิงคุณภาพ)
0.00 – 46.99	ต้องพัฒนาความเป็นมืออาชีพ
50.00 – 50.99	ความเป็นมืออาชีพอยู่ในระดับต่ำมาก
60.00 - 69.99	ความเป็นมืออาชีพอยู่ในระดับต่ำ
70.00 - 79.99	ความเป็นมืออาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
80.00 – 89.99	ความเป็นมืออาชีพอยู่ในระดับสูง
90.00 – 100.00	ความเป็นมืออาชีพอยู่ในระดับสูงมาก

จ. หมวดแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการข่าวการเมืองไทยในอนาคต 5 ปี
ข้างหน้าในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และการแปลความหมายค่า
คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

มากขึ้น	ให้ 3 คะแนน
เหมือนเดิม	ให้ 2 คะแนน
น้อยลง	ให้ 1 คะแนน

(กรณีไม่แสดงความคิดเห็นจะไม่นำมาคิดคะแนน)

เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย(เชิงปริมาณ)	การแปลความหมาย(เชิงคุณภาพ)
1.00 – 1.66	มีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางน้อยลง
1.67 – 2.33	มีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางเหมือนเดิม
2.34 – 3.00	มีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางมากขึ้น

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งได้แก่แบบสอบถามที่สร้างขึ้น จะทำการตรวจสอบค่าความตรง (Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพและวิชาการชาวหรือการสื่อสารมวลชนพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา และเชิงโครงสร้างก่อน ซึ่งในที่นี้ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาฯ ภูนิพนธ์ นอกจากนี้ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสถิติและการวิเคราะห์องค์ประกอบพิจารณาให้ความเห็นในส่วนที่เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับดัชนีชี้วัดและการกำหนดค่าคะแนน ก่อนที่จะนำไปทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยทำการทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในที่นี้ได้เลือกผู้สื่อข่าวและผู้รับสารทางการเมือง จำนวน 30 รายเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำมาคำนวณหาค่า Alpha ตามแบบของคอนบราซในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 13.0 โดยกำหนดไว้ว่าค่า Alpha ที่คำนวณได้ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 0.75 จึงจะถือว่าเครื่องมือดังกล่าวมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ได้กล่าวรายละเอียดไว้แล้วส่วนหนึ่งในข้อ 1.2

จากการนำแบบสอบถามไปทดสอบก่อน (Pre-test) กับกลุ่มที่มีลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ผู้สื่อข่าว นักวิชาการสื่อสารมวลชน นักการเมือง และผู้รับสารทางการเมือง จำนวน 47 ชุด เมื่อนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีของคอนบราซ ดังกล่าวข้างต้น ผลการคำนวณปรากฏว่า มีค่า Cronbach's Alpha ดังนี้

1. ข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ (Knowledge) ที่จำเป็นสำหรับผู้สื่อข่าวการเมืองไทย มีค่าเท่ากับ 0.949
2. ข้อคำถามเกี่ยวกับทักษะ (Skill) ที่จำเป็นสำหรับผู้สื่อข่าวการเมืองไทยมีค่าเท่ากับ 0.940
3. ข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะ (Trait) ที่จำเป็นสำหรับผู้สื่อข่าวการเมืองไทย มีค่าเท่ากับ 0.901

4. ข้อคำถามเกี่ยวกับท่าทีต่อตนเองและต่อวิชาชีพ (Self-concept & Profession-concept) ที่จำเป็นสำหรับผู้สื่อข่าวการเมืองไทยมืออาชีพ มีค่าเท่ากับ 0.911

5. ข้อคำถามเกี่ยวกับการประพฤติตน (Behavior) ที่จำเป็นสำหรับผู้สื่อข่าวการเมืองไทยมืออาชีพ มีค่าเท่ากับ 0.951

6. ข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Motivation) ที่จำเป็นสำหรับผู้สื่อข่าวการเมืองไทยมืออาชีพ มีค่าเท่ากับ 0.759

ทั้งนี้ เมื่อทำการคำนวณค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมทั้ง 6 ด้านร่วมกัน ปรากฏว่ามีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.966

7. ข้อคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์สำหรับผู้สื่อข่าวการเมืองไทยมืออาชีพ มีค่าเท่ากับ 0.989

8. ข้อคำถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ผู้สื่อข่าวการเมืองไทยในปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.781

9. ข้อคำถามเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของกระบวนการข่าวการเมืองในอนาคต 5 ปีข้างหน้า มีค่าเท่ากับ 0.861

ดังนั้น ข้อคำถามดังกล่าวข้างต้น มีค่าความเชื่อมั่นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงสรุปได้ว่า แบบสอบถามนี้มีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ได้แก่

1.1 สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

1.2 สถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแบบ T-Test และ One-Way ANOVA Analysis และการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์โดยการจำแนกประเภท (Typological analysis) การจัดกลุ่มข้อมูล (Grouping) และการตีความข้อมูล (Interpretation)

การนำเสนอรายงานวิจัย

นำเสนอในรูปแบบของความเรียงประกอบตารางทางสถิติ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 บท พร้อมภาคผนวก ดังนี้

- บทที่ 1 บทนำ
 - บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - บทที่ 3 วิธีการวิจัย
 - บทที่ 4 ผลการวิจัย
 - บทที่ 5 ตัวแบบดัชนีชี้วัดความเป็นวิชาชีพของผู้สื่อข่าวการเมืองไทย
 - บทที่ 6 สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ
- ภาคผนวก